

Смирненски обичае много децата, особено
измислените деца, които от майки биваха
принудени да работят.

По онова време по ул. Тирої, две майки
увечарки редовно продаваха увечия по улиците
и ресторанти. Майки стиреше, заприказваха
и си смя като ги отмираваше дъво и с
боха говореше, че тия майки деца са
принудени да изкарват храната си по
кръсти и ресторанти. ^{и са измислени на английски} Едно от тия деца
сега възрастна жена е още увечна и продавачка.

Кръсто се отмираваше с нежно и отзив-
чиво сърце. Към близките си, към семейството
си и малко особено нежно и внимателно
отношение. Немощната, негодия в неволя
не го ужасяваха, не го отчайваха.

Смирненски четеше с усърдие Толстой,
Турчинел, Достоевски и др. През 1918-19 г.
четеше Хайнц и Зудерман.

От българските поети обичаше П. К. Яворов,
Дебелянов, Славейков и др.

Един ден ходихме на гроба на П. Яворов,
за да му похвалиме статуйта на плацуца-
та македонка. Показа ни гробовете на
Славейков, Н. Ю. Мадаров и ~~В. Кръстев~~ др.

С особена радост и възторг Смирненски
посрещна и поздрави Великата октомврийска
революция.

След отреденото му на страницата на
пролетариата в творчеството му се явява